

ÖSTFRONTEN.Murmansk, Finskefronten og Leningradavsnittet.

Den 30. januar ble det påny meldt at et tysk forsyningskip var blitt senket i Berentshavet. Ialt er det nå senket 45 tyske skip i disse farvann. Forövrig foreligger det ingen meldinger om operasjonene i disse tre avsnitt i siste uke. Av norske aviser fremgår det imidlertid at det har forekommet kamper mellom Önega og Ladoga, at kulden nå er noe mindre og at finnene det siste har utvist noe öket virksomhet iluften.

Moskva-avsnittet.

Etter inntakelsen av Mozaisk har de russiske tropper ifölge meldinger fortsatt framrykkingen i vestlig retning, men det er enda ikke kommet meldinger om flere avgjørende seire i midtsektoren. Vjasma holdes fremdeles av de tyske tropper.

Etter gjennombruddet av Hitlers vinterlinje i området mellom Kalinin og Ilmensjøen hvor bl.a. byene Colm og Toropets ble inntatt, har russerne konsolidert sine stillinger. De har også rykket noe videre fram og jernbaneknutepunktet Veliki Luki på jernbanen Leningrad-Ukraine er truet. Rshev holdes fremdeles av tyske tropper, men byen er truet fra tre kanter. Det er meldt om særlig harde kamper om denne byen og tyskerne har satt inn reservetropper, men det russiske trykket vedvarer.

Kamphandlingene fortsetter på den lange fronten mellom Orel i nord og Kharkov i syd. Det er meldt at russerne har brutt gjennom den tyske linje sydöst for Orel. Denne byen er altså truet og det samme gjelder Kursk. Skiavdelinger har vært knyttet i disse avsnitt og de skal ha gjort godt arbeid også bak de tyske linjer.

Kharkov er truet av Timosjenkos styrker som retter sine angrep sydfra.

Donnetsbekkenet.

Noen få dager etter at von Bock på Hitlers ordre overtok sin kommando i Ukraine er de tyske tropper blitt tilföyet et nytt og alvorlig nederlag. De tyske linjer, som man hadde håpet skulle holde, er gjennombrutt og russerne har trent langt fram i retning Dnepr. Det dreier seg her om to framstöt fra russernes side, et som går langs kysten av Det Asovske Hav, altså syd for byene Stalino, Gorlovka og Makejevka som holdes av tyskerne. Og et framstöt nord for disse byene i retning Dnepopetrovsk. Her har russerne tatt Lozobaya og Barvenkovo og Gavrilovka og står ca. 50 km. fra Dnepopetrovsk. Ved Det Asovske Hav har russerne tatt Borostova som ligger 160 km. vest for Taganrog. Det er nevnt at tyskerne har hatt ca. 25.000 falne. 3 elitekorpser divisjoner er fullstendig revet opp i disse kampene som m. karakteriseres som noen av de viktigste på hele östfronten.

Det blir meldt om russiske angrep i stor målestokk mot de ~~RUSA~~ rumenske stillinger ved Sebastopol. Tyskerne bygger befestninger i all hast.

Russerne hevder at kampene i Libya har spillet en rolle for kampene i Russland, idet tyskerne har vært nödt til å sende fly fra östfronten til Libya. I denne forbindelsen påståes det at tyskerne har mistet sin overlegenhet i luften. Den 2. februar blir det meldt at russiske guerillatropper også er virksomme i byene. Således er hovedkvarteret for en tysk divisjon i Kharkov sprengt i luften. Alle stabsoffiserene omkom, deriblant divisjonens överstkommanderende. En tysk general til er död av slag i Russland. Denne gangen er det Generalmajor Hoffmann som var leder av stormtroppene.

Storbritania og Amerika gjør alt for å öke forsendelsen til Russland. Oberst Knox uttaler den 2. februar at den förste og absolutt viktigste plikt var å opprettholde sambandet mellom U.S.A., England og Russland. Det samme blir understreket av Londonavisene. Disse peker på at det mest nödvendige er å sende forsyninger til Russland for å hindre at Hitler kan sette i gang en triumferende offensiv til våren. Russernes produksjon av nikkel, kobber og svovel blir dobbelt så stor i 1942 som i 1941.

LIBYA.

Den 30. januar blir det meldt at tyskerne har tatt igjen Benghazi. En del britiske tropper (indere) som ble innesluttet, har klart å slå seg gjennom og forene seg med de andre britiske styrker. Disse tropper fortsetter til baketoget langs kysten i retning av Derna. Inne i ørkene fortsetter mobile britiske kolonner sin offensive virksomhet og tar opp kampen med de fiendtlige kolonner hvor de møter dem. Ifølge italienske kilder er Cyrenaika som før var den mest blomstrende del av hele Libya nå et regne for et slags ingenmannsland. Cicilbefolkningen har forlenget flyttet til andre strøk. Byene er bare ruinhauger. Brønnene er ødelagt eller forgiftet. Havnene som er fulle av senkede skip er ubrukelige. Det hele er et slags inferno hvor fiendtlige avdelinger møter hverandre og søker å tilintetgjøre hverandre med de mest moderne midler. Franskmannen Darland har gått med på å sende 2 skip pr. uke med forsyninger til General Rommel. Bombingen av Malta foregår i atskillig mindre omfang enn tidligere.

S T I L L E H A V E T.

Den 31. januar medles at slaget om Malaya er slutt. De britiske tropper har trukket seg tilbake over Jonorestredet til Singapooreya og gjør seg klar til forsvaret av denne østens festning som er blitt kalt verdens sterkeste. Byen og festningene er nå utsatt for veldige luftangrep, men Singapoorens forsvarere er innstillet på å tåle den totale krig. Ellers er det artilleridueller som preger kampene foreløpig. Amerikanerne kjemper fortsatt tappert på Filipinerne og nye japanske landgangsforsøk på Corregidor er avslått. Et landgangsforsøk på Luzon ble også fullstendig mislykket for japanerne som hadde store tap. En kan slå fast at utviklingen på Filipinerne har gått i en noe annen retning enn det japanerne hadde gjort regning med, særlig etter den vellykkede start. Sjøslaget i Makassarstredet har ebbet ut. I alt ble det av den japanske konvoi på 100 skip senket ca. 40 båter og restene av konvoien er spredd. I Burma har japanerne fortsatt fremrykkingen og besatt byen Mulmein. De fortsetter i retning av hovedstaden Rangoon. Amerikanske krigsskip har angrepet 6 japanske støttepunkter i Marshalløyene. Det ble gjort skade på militære mål. Nye landganger er gjort av japanerne bl.a. på Borneo og på Port Mirisby ca. 550 km. nord for Kapp York i Australia. Heftige japanske flyangrep er rettet mot Soerabaya og 2 flyplasser på Java. Kampene i Stillehavet preges forøvrig av en større innsats av fly fra de alliertes side.

A N N E T N Y T T.

Den 1. februar ble det i Oslo arrangert en "statshandling" på gamle Akershus festning. I forveien hadde det versert en mengde rykter så folk var forberedt på litt av hvert. Det hele antok imidlertid karakteres av en politisk farse. Hovedaktørene var landsforederen major Quisling og tyskeren Terboven. Vi fikk høre at NS var ikke bare det største parti Norge Noen-gang har hatt, men også det eneste lovlige. At var regjering for 9. april 1940 hadde arbeidet for London og Moskva, mens NS hadde arbeidet for Norges sak. Som takk for sine tjenester overfor tyskerne ble se Quisling utnevnt til ministerpresident. Det skulle opprettes en "nasjonal regjering" og landet hadde fått tilbake sin nasjonale selvstendighet. Virkeligheten er imidlertid den, som også alle folk vil forstå, at der ikke har funnet sted noen endring hverken av formell eller reell karakter. Tyskerne og Terboven blir fortsatt i landet. Det samme gjelder de tyske tropper. Quisling blir som før fiendens tjener og fortsetter altså sin landsforederiske virksomhet. Landets eneste regjering er i London. Den opptok en kamo den 9. april som hele folket er enig i. Denne kampen skal fortsette inntil seiren er vunnet og både tyskerne og quislingene er drevet ut av landet. Da er vår nasjonale frihet opprettet. Natte til den 2. februar fant det sted en eksplosjon på Vestbanestasjonen og omtrent samtidig brøt det ut en brann på Ostbanestasjonen i Oslo. Det ble i denne forbindelse laget stor stahi med gatesperringer o.s.v. og i avisene har "myndighetene" gitt uttrykk for den oppfatning at det her dreier seg om ~~xxxjama~~ sabotasjehandlinger. Det er visse ~~xxx~~ ting som tyder på at dette er provokasjoner fra nazistenes side. Og det er mulig at de vil sette i gang visse tiltak i denne forbindelsen.